

ACTA DEL CONSELL D'ALCALDES I ALCALDESSES DE LA COMARCA DEL VALLÈS OCCIDENTAL

Identificació de la sessió	
Acta número	03/2018
Caràcter	Ordinari
Data	23 de novembre de 2018
Hora:	12:30 hores
Lloc:	Sala de Plens del Consell Comarcal
Quadre Classificació	G1010

Membres assistents:

President:

Sr. Ignasi Giménez Renom

Alcaldes/Alcaldesses i altres membres corporatius presents:

Sra. Eva Menor Cantador, Alcaldessa de l'Ajuntament de Badia del Vallès.
Sra. Sílvia Fuster Alay, Alcaldessa de l'Ajuntament de Barberà del Vallès.
Sr. Joan Playà Guirado, Alcalde de l'Ajuntament de Castellbisbal.
Sr. Carles Escolà Sánchez, Alcalde de l'ajuntament de Cerdanyola del Vallès.
Sr. Mateu Comairena de Sobregrau Esteve, Alcalde de l'Ajuntament de Gallifa.
Sra. Mireia Solsona i Garriga, Alcaldessa de l'Ajuntament de Matadepera.
Sra. Laura Campos Ferrer, Alcaldessa de l'Ajuntament de Montcada i Reixac.
Sra. Marta Roqué Aubia, Alcaldessa de l'Ajuntament de Rellinars.
Sr. Josep M. Osuna López, Alcalde de l'Ajuntament de Ripollet.
Sr. Maties Serracant Camps, Alcalde de l'Ajuntament de Sabadell.
Sr. Ricard Torralba Llauradó, Alcalde de l'Ajuntament de Sant Llorenç Savall.
Sra. Elisabeth Oliveras Jorba, Alcaldessa de l'Ajuntament de Sant Quirze del Vallès.
Sra. Isabel Garcia Ripoll, Alcaldessa de l'Ajuntament de Santa Perpètua de Mogoda.
Sra. Núria Colomé Rodríguez, Alcaldessa de l'Ajuntament de Sentmenat.
Sr. Alfredo Fernando Vega López, Alcalde de l'Ajuntament de Terrassa.
Sr. Joan Ballbé Herrero, Alcalde de l'Ajuntament d'Ullastrell.
Sr. Antoni Masana Ubach, Alcalde de l'Ajuntament de Vacarisses.
Sra. Francesca Berenguer Priego, Alcaldessa de Viladecavalls.

Altres membres assistents:

Sr. Chakir el Homrani, Conseller de Treball, Afers Socials i Famílies de la Generalitat de Catalunya.

Sr. Rafael Güeto Ortiz, Tinent d'Alcalde de l'Ajuntament de Rubí.

Sra. Susana Pellicer i López, Tinent d'Alcalde de l'Ajuntament de de Sant Cugat del Vallès.

Sr. Josep Baixà, conseller comarcal.

Alcaldes/Alcaldesses absents:

Sra. Teresa Padrós Casañas, Alcaldessa de Palua-solità i Plegamans.

Sr. Javier Silva Pérez, Alcalde de l'Ajuntament de Polinyà.

Sra. Ana M. Martínez Martínez, Alcaldessa de l'Ajuntament de Rubí.

Sra. Carmela Fortuny Camarena, Alcaldessa de l'Ajuntament de Sant Cugat.

Gerent:

Sra. Núria Carrés Bordes

Secretària Accidental:

Sra. Meritxell Montfort Camprubí

A la Sala de Plens del Consell Comarcal del Vallès Occidental, a la data i l'hora a dalt assenyalades, prèvia la convocatòria oportuna i sota la Presidència del **Sr. Ignasi Giménez Renom**, es reuneixen les persones anotades anteriorment, que conformen el Consell d'alcaldes i alcaldesses de la comarca, així com altres membres corporatius amb veu però sense vot; per a celebrar sessió extraordinària de primera convocatòria.

El **Sr. President** declara oberta la sessió, prèvia comprovació per part de la Secretària Accidental de l'existència del quòrum legal previst a la legislació vigent: art. 26.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, art. 17.4 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya; art. 46.2.c) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local i art. 99.1 del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya; i tot seguit, s'entra a conèixer els assumptes inclosos a l'ordre del dia:

El President dóna la benvinguda a tots els assistents.

Bona tarda. Començaríem aquest consell amb el primer punt de l'ordre del dia.

1. Aprovació, si escau, de l'acta de la sessió del 13 de juliol de 2018.

És aprovada per **unanimitat dels assistents** la minuta de l'ACTA de la sessió del consell d'alcaldes i alcaldesses corresponent al dia 13 de juliol de 2018, i sense cap esmena.

2. Participació del l'honorable conseller de Treball, Afers Socials i Famílies de la Generalitat de Catalunya, Chakir el Homrani, per compartir i analitzar l'estat de la qüestió i la informació sobre els temes següents:

- **Estat del desplegament de la Renda Garantida de Ciutadania al Vallès Occidental i anàlisi dels informes sobre “Desigualtat i pobresa al Vallès Occidental” i “Models de garantia de Rendes i la seva implementació al Vallès Occidental”.**
- **Situació dels MENA’s (menors no acompanyats) al Vallès Occidental en el marc de les polítiques d’atenció a la Infància i l’Adolescència.**
- **Propostes de millora de la Formació Professional a la comarca en el marc del Pacte per la Reindustrialització del Vallès Occidental.**
- **Polítiques de Concertació i Estratègia Territorial.**

Sr. President. Avui contem amb la presència de l’honorable conseller de Treball, Afers Socials i Famílies de la Generalitat de Catalunya, el senyor Chakir el Homrani, per tal de poder compartir i analitzar l’estat de la qüestió en relació a alguns temes que ens preocupen a la comarca i que són directament gestionats per part de la seva conselleria. Jo, abans de res, dir-vos que hem preparat una intervenció compartida en la que tractem algunes de les qüestions que ens semblen que poden ser d’interès per a totes i tots i ho farem de manera compartida amb alguns dels alcaldes i alcaldesses que els hi hem demanat que ells puguin portar aquestes qüestions.

Un dels primers temes, ja li he anat informant en la reunió prèvia que hem pogut mantenir amb el conseller, és el tema de la renda garantida de ciutadania. Si que m’agradaria potser una prèvia, per tal de poder posar també en context al conseller, que l’onze de maig de 2016 es va celebrar un Consell d’Alcaldes i Alcaldesses en el qual vam decidir, tots els presents, de poder fer una tasca permanent de recollida i difusió d’indicadors en l’àmbit de les desigualtats. Hem convertit l’àmbit de la pobresa i desigualtats en un tema que enteníem que havia de formar part de l’agenda, no només del Consell Comarcal, sinó també d’aquest Consell d’Alcaldes i Alcaldesses i per tant vam decidir en el seu dia potenciar aquest observatori. Vam realitzar aquest informe sobre les desigualtats, que va comportar la creació d’una comissió mixta per les desigualtats en la qual en formen part tota una sèrie d’ajuntaments i entitats del tercer sector.

Ara fa un any, al juny de 2017, el que vam fer va ser presentar aquest primer informe de desigualtats i pobresa en la nostra comarca, i recentment, ara fa unes setmanes, hem pogut presentar aquest segon informe de desigualtats i pobresa, una actualització d’aquest primer informe al qual em sembla que heu pogut accedir tots perquè us el vàrem fer arribar.

D’una manera sintètica, que és el que ens diu aquesta actualització de l’informe de pobres i desigualtat? Doncs ens diu una cosa que hem sembla que és molt pertinent i és que, malgrat aquests indicis que tenim de creixement econòmic a la comarca (ara fa uns dies suposo que tots veu poder observar conclusions d’un informe que es va fer sobre comarques per part de la fundació d’una entitat financera, un treball que està coordinat pel professor d’economia el senyor Josep Oliver), deia que estàvem en un ritme de creixement a la nostra comarca per sobre de la mitjana, que estava liderant el creixement a Catalunya amb un 5.2%, i que per tant, això és una bona notícia des del punt de vista econòmic. Però

evidentment, aquesta informació el que no pot fer és tapar de cap de les maneres que la pobresa continua sent una realitat a la nostra comarca, més enllà que s'està produint aquest creixement econòmic i que s'estan recuperant les dades de la situació d'atur de la nostra comarca, que en aquests moments és d'un 11,22%.

De fet, la dada més preocupant d'aquest segon informe de la pobresa és que el 22% del total de la població de la comarca és allò que anomenem ara "treballadors/es pobres". Que vol dir això?, que són tot aquell conjunt de treballadors que no superen aquests 12.000€ anuals. De fet, el que ens deia aquest estudi és que els treballadors que no arriben ni tan sols a 6.000€ anuals s'ha incrementat respecte l'any anterior. Dit d'una altra manera, les situacions de precarietat laboral i de salaris baixíssims en aquest moments estem observant també que s'estan cronificant.

Aquesta dada a més també està avalada per una xifra addicional, que és per exemple les beques menjador que gestiona directament el Consell Comarcal, i per tant, tenim unes dades molt actualitzades. Per què utilitzem les beques menjador? Perquè al final un dels requisits per tal de poder accedir a una beca menjador, són les dades de renda disponible que tenen les famílies. De fet, per les beques menjador del curs 2017-2018 hi havia atorgades 12.361 i aquest curs 2018-2019 comencem amb 13.789, és a dir, tenim sol·licitades 1.500 beques menjador més, havent-hi els mateixos requisits d'entrada. Això significa que hi ha més famílies que accedeixen a aquest recurs respecte al curs de l'any anterior. I això significa que, evidentment, aquesta pobresa s'està consolidant, malauradament, en el nucli de les nostres famílies de la comarca.

Les rendes baixes s'estan convertint en el rostre que en aquests moments tenim de la pobresa aquí al Vallès Occidental. Per tant, la renda garantida de ciutadania, després de tot el tràmit parlamentari que va ser llarg, va ser vist com un dels principals instruments de lluita, precisament contra la pobresa i contra l'exclusió. I per tant, crec que li hem de dir al conseller que valorem de manera molt positiva el canvi de model que s'ha produït. Primerament, perquè significa una millora significativa, tant pel que fa referència als imports com també als requisits i, a més, ara tenim un dret subjectiu. I sobretot, i especialment, valorem positivament aquest canvi de model perquè hi ha dos col·lectius que n'han sortit especialment beneficiats. Per una banda, els antics perceptors de la renda mínima d'inserció, que han vist incrementat el que estant cobrant, i evidentment totes les persones que estan rebent un complement i que són pensionistes. Aquests són els dos col·lectius que majoritàriament han resultat beneficiats d'aquesta renda garantida de ciutadania.

Però com li hem comentat al conseller que hi ha hagut molts problemes i també moltes dificultats en la seva implementació. Bàsicament, el que ens preocupa són les dades facilitades pel seu propi departament a la nostra comarca, ja que es van presentar 7.093 noves sol·licituds i només es van aprovar 468 de noves admeses (estic referint-me a dades del mes de juny del 2018, segurament en el mesos posteriors això ha canviat). Per tant, les dades que en aquests moments tenim a la comarca de les persones que són beneficiaries d'una renda garantida de ciutadania, són de 4.045 expedients que són vigents, el 88% dels quals ja venen de les rendes mínimes d'inserció o de les persones que estan cobrant aquest complement de pensió, i només un 12% són de nova assignació.

És veritat que les expectatives que havia generat l'aprovació de la renda garantida de ciutadania per bona part dels ajuntaments, en aquest sentit, eren més altes. Arran de la posada en marxa d'aquesta renda garantida de ciutadania és va crear, dintre de la comissió mixta d'observació de la pobresa i desigualtat de la nostra comarca, un grup d'experts per tal de poder fer una reflexió sobre la seva implementació. Teniu a disposició aquest "Informe de models de garantia de renda i escenaris d'implementació als Vallès Occidental", treball que ha realitzat aquest grup d'experts i en el qual apareixien algunes qüestions que també m'agradaria poder plantejar al conseller. Aquest grup d'experts està format per la Diputació de Barcelona, el propi Ajuntament de Barcelona i després en formen part també professors de la UAB i de la Universitat Pompeu Fabra.

Que és el que ens diu? Per una banda que hi ha una baixa cobertura de la renda garantida de ciutadania, que no és fruit d'una manca de sol·licituds sinó bàsicament de les denegacions i retards en la gestió d'aquestes. I per altre banda, que si s'agafa l'enquesta de condicions de vida, s'estima que la renda garantida de ciutadania només està arribant a un 38% de les llars que l'enquesta considera que estan en situació de pobresa.

De fet, sabem que s'està desenvolupant aquest reglament de manera coordinada i conjunta amb les entitats municipalistes que representen tots els ajuntaments que estem presents en aquesta sala, i el que li demanàriem al conseller és poder formar part d'aquesta taula de seguiment conjunt, per tal que des dels propis ajuntaments i des del propi Consell Comarcal poder fer aquest seguiment per veure també com va avançant. El que li vull expressar al conseller és la nostra voluntat de col·laborar en allò que faci falta. Evidentment, des del territori estem a la seva entera disposició, com ho hem estat tots aquest anys, cobrint bona part de les necessitats d'aquestes famílies que estaven en situació de pobresa, sobretot a través d'aquests ajuts d'urgència social, que en molts casos no eren per resoldre problemes puntuals o conjunturals i que s'han convertit en ajuts d'emergència social, en temes estructurals que tenim en el nostre territori.

I per acabar (crec que li hem de llençar una floreta final al conseller per que amb això estem molt contents) és amb les addendes del Contracte Programa. Ha significat una millora l'ampliació i consolidació tant dels equips d'atenció a la infància com també dels serveis socials bàsics. Hi ha hagut un augment important amb els ajuts de pobresa energètica i també s'han obert nous serveis. A més aquestes addendes ja no són només per un any, sino que són per dos anys, cosa que també ens dona un marc de més estabilitat per tal de poder treballar amb més seguretat.

Passo la paraula al Sr. Maties Serracant, Alcalde de Sabadell, per que expliqui la situació dels menors no acompanyats dins d'aquest sistema de protecció, els coneguts MENA's, i per que faci cinc cèntims també d'aquesta situació.

Sr. Maties Serracant (Alcalde de Sabadell). Moltes gràcies president, moltes gràcies conseller per acompanyar-nos en aquest Consell d'Alcaldes.

No hi aprofundiré molts perquè crec que tots, malauradament, vam sentir parlar del MENA's, dels menors no acompanyats i també vam sentir al conseller parlar-ne, però també

per fer-hi una referència no només de la realitat puntual de Sabadell, sinó d'una realitat que segur que ens la podem trobar a molts municipis, encara que amb més intensitat en els més grans i sobretot a la ciutat de Barcelona.

Tots sabem els milers de persones que els darrers anys han intentat creuar la Mediterrània, els volums migratoris importants que hem tornat a tenir en el nostre territori i la nostra funció i vocació de ser territori d'acollida, i per tant, de poder fer allò que ens vam comprometre o que es va comprometre l'Estat Espanyol, que pugui ser efectiu. Darrerament però, hem sabut pel mitjà de comunicació i en el cas de Sabadell també per alguns moments concrets, que s'ha identificat l'arribada de menors no acompanyats. També vam ser coneixedors quan un cap de setmana vam saber que teníem sis nois i noies menors, que havien arribat, dos a les dependències de la policia municipal i quatre a les dels Mossos. Els dos de policia Municipal els havien derivat a Mossos i després d'haver passat tots ells moltes hores a la comissaria, van marxar perquè no estaven retinguts. Per tant vam haver de viure aquells dies, juntament amb el regidor d'acció social, una situació de certa incertesa sobre la capacitat que tenia el país de poder donar acollida a aquests infants menors d'edat amb una situació de vulnerabilitat molt alta que arribaven al nostre país, a les nostres ciutats, més enllà del que havíem sentit de la ciutat de Barcelona, i que no estàvem preparats per donar-los-hi els serveis necessaris que hauria de tenir tota persona que arriba i més quan és una persona menor d'edat.

Davant d'això, des de la Generalitat com des dels ajuntaments ens podeu ajudar, perquè no és només demanar un encàrrec sinó que és el que podem fer tots i totes les administracions per poder donar solució, donar acollida al final, i per tenir els recursos per tractar adequadament aquests menors que arriben. Aquesta preocupació en arriba, no només demanant que fareu, sinó que podem fer des dels ajuntaments i per això Conseller voldríem saber tota la informació o més informació sobre la planificació dels recursos, les actuacions que té previstes executar el govern de la Generalitat per gestionar aquesta emergència.

Ens preocupen també, perquè a la nostra ciutat també tenim pisos d'acollida de joves de més de 18 anys que acompanyem, les polítiques d'infància no només fins al 18 anys, sinó també com seguim acompanyant a aquests menors no acompanyats que passen a l'edat adulta, però que tampoc són autònoms o que potser tenen problemes de papers, d'altres elements administratius. Llavors posem sobre la taula que considerem que caldria coordinar una estratègia compartida, de país, que integri el govern de la Generalitat, el món local i el tercer sector que té un paper molt important, perquè aquests pisos d'acollida són tots ells gestionats per part d'entitats del tercer sector.

També hem contactat per fer una gestió amb policia Municipal i Mossos, per tal que quan hi ha algun tipus de relació amb aquests joves es vigili amb la seva estigmatització.

Res més Conseller, només que poguéssim tenir una mica més de planificació de recursos i posar també els ajuntaments a la disposició per mirar de complementar i entre totes les administracions arribar a poder resoldre aquesta situació.

Sr. President. Ara cedirem la paraula al Tinent d'Alcalde de l'Ajuntament de Rubí, el senyor Rafael Güeto, perquè ens parli de les propostes de millora en temes de Formació Professional al Vallès Occidental en el marc del Pacte per la Reindustrialització.

Sr. Rafael Güeto (Tinent Alcalde de Rubí). Gràcies president, conseller, alcaldes i alcaldesses. Aprofito en primer lloc per excusar a la meua alcaldessa que no ha pogut assistir.

La formació pel treball és un element fonamental del nostre territori, tenint en compte que som un territori econòmicament potent, que aportem al voltant del 12% de PIB català i que tenim un marcat perfil industrial que necessita d'una formació per al treball amb una visió integral, que sigui molt més àgil del que és ara i que pugui donar respostes als requeriments de formació que demanda el teixit econòmic.

En aquesta comarca hem fet molta feina, des de fa molt de temps i com exemple tenim els atorgaments del 2015 de la FOAP, de la Formació Ocupacional en Activitats Propietàries, que va suposa 7 milions d'euros i que suposa gairebé el 30% de les polítiques d'activació que s'han desenvolupat en aquesta comarca, però tot i així pensem que hi ha marge de millora en quan a la ampliació de l'oferta formativa actual.

Tenim molt clar, i crec que compartim, la visió de que hem d'apostar per una formació integral, que passa per integrar els sistemes de formació reglada, universitària, la ocupacional i la contínua, sempre des de la perspectiva de la visió de que és una formació que s'ha de mantenir al llarg de la vida, perquè en definitiva totes elles contribueixen al que pretenem, a aquesta millora de la qualificació professional de la població activa dels nostres ciutadans de la comarca. Per això cal oferir noves fórmules de formació basades en necessitats del teixit productiu, les especialitzacions de la pròpia comarca i les apostes estratègiques que fa el propi territori, per ser tots plegats capaços de sortir-nos-en.

Aquesta comarca té un historial de concertació important, en quan a polítiques d'ocupació i també en quan a polítiques de formació, i tenim plantejats dos fòrums, dos espais de treball de formació que d'alguna manera concerten la participació del ajuntaments, dels agents socials i del centres d'ensenyament. Per una banda, els consells de la formació professional, que a la comarca hi ha el de Terrassa, el de Sabadell, el de la Conca del Ripoll i Riera de Caldes i el de Rubí, i per altra banda, la Mesa Comarcal de la Formació pel Treball dins del Marc pel pacte per la Reindustrialització, que és el nexa d'unió de les necessitats de sorgeixen dels tres consells locals de la formació.

Sobre les actuacions que s'estan desenvolupant actualment al Vallès Occidental voldríem destacar l'impuls de les vocacions industrials, per donar a conèixer al joves, a les seves famílies, els professionals docents i els professionals de l'orientació i les sortides professionals industrials que existeixen. S'han de conèixer i s'ha de fer un seguiment de les necessitats i de la planificació de l'oferta formativa i considerem que s'ha de sensibilitzar i difondre l'existència dels certificats de professionalitat, especialment a les empreses, que encara no els coneixen massa bé.

Creiem que, en aquest punt, és necessari apostar per establir mecanismes de cooperació estables entre els departaments de la Generalitat implicats, Ensenyament i Treball, i els espais existents en el territori, així com també donar a conèixer quin és el plantejament de la Llei 10/2015 de Formació i Qualificació Professional, que d'alguna manera també ha d'implicar al territori. Des de la comarca, el municipis ens oferim i proposem recuperar els espais de treball bilaterals que han existit entre la comarca i el Servei d'Ocupació.

La Mesa de la Formació pel Treball del Vallès Occidental vol participar en el diagnòstic de necessitats, en les prioritzacions de les especialitats i també en l'atorgament del cursos i voldríem incentivar i participar d'un canvi estructural del model de gestió de la formació ocupacional, un tema que sempre és molt recurrent. Volem apostar de forma urgent per atorgaments plurianuals, que ens permetin planificar, i passar d'un model de subvenció per beneficiaris a un finançament per mòduls i hores de formació. I per últim, volem treballar amb els agents socials per al modificació del procés d'obtenció de certificats de professionalitat. Pensem que els certificats han sigut un dels elements més important en els últims anys, en quan a la formació pel treball i hem d'aconseguir ser més àgils i d'aquesta manera poder donar resposta a les necessitats de la població activa i del sector productiu.

Sr. President. Finalment cedeixo la paraula a l'Alcaldessa de Santa Perpètua, Isabel García perquè ens expliqui totes aquelles qüestions relatives a les polítiques de concertació i estratègia territorial.

Sra. Isabel Garcia (Alcaldessa de Santa Perpètua). Gracies president. Molt bon dia a tothom, conseller.

La veritat és que la concertació, la cooperació territorial entre les administracions locals i els agents socials i econòmics de la comarca és un aspecte de llarga tradició en les polítiques de desenvolupament econòmic local que avui està més vigent i actiu que mai. La nostra comarca compta amb una gran experiència en aquest àmbit i hem estat pioners en la creació i desenvolupament d'espais de concertació. Ens considerem un territori pro actiu que treballa al costat del govern en aquelles iniciatives que proposa a favor de la concertació. De la nostra experiència, l'aprenentatge més significatiu és que, malgrat disposar de l'instrument de voluntat política de confiança entre les parts i d'una programació operativa, és imprescindible un finançament estable i un nou model de gestió de les polítiques d'ocupació que atorgui autonomia i capacitat d'actuació dels agents del territori.

Necessitem un nou marc de cooperació estable entre el món local i el conjunt de les polítiques de desenvolupament local. A nivell comarcal, l'espai principal de concertació i cooperació de les polítiques territorials de desenvolupament econòmic és el Pacte per la Reindustrialització del Vallès Occidental, format per 38 entitat membres, entre ajuntaments, organitzacions sindicals, organitzacions patronals, cambres de comerç, universitats i centres tecnològics. La missió que tenim com a pacte és compartir les estratègies de desenvolupament econòmic local per concertar una política comuna capaç de posar en pràctica mesures específiques de transformació del sector industrial en cooperació amb l'estratègia catalana. I per tot això, hem acordat una estratègia conjunta per la transformació de la indústria al Vallès en l'horitzó 2022 i set mesures prioritàries d'acció.

També hem establert un marc de col·laboració amb el Pacte Nacional per a la Indústria, que considerem del tot imprescindible. Un aspecte fonamental per a la millora en el marc de concertació és el desplegament de la Llei 13/2015 d'Ordenació del Sistema d'Ocupació i del Servei d'Ocupació, aprovada al Parlament de Catalunya i que insta al món local a establir estratègies territorials per l'ocupació. Durant l'any 2016, des del pacte, es va desenvolupar un treball de diagnòstic i valoració de possibles estratègies territorials amb el conjunt de les parts implicades per anticipar-nos al seu desplegament. A dia d'avui, a la comarca ja es treballa en l'estratègia de la Conca del Ripoll i de la Riera de Caldes amb 14 municipis de la comarca, i resta iniciar-se el treball amb la resta de 9 municipis, una vegada es pugui concretar més el calendari de la seva posada en funcionament. Creiem que en aquest punt és necessari concretar l'estat d'aplicació i el desplegament de la Llei 13/2015 d'Ordenació del Sistema d'Ocupació i del SOC. Necessitem tenir més informació per saber en quin punt es troba i les fases previstes pel seu desplegament. Els ajuntaments hem de tenir clar quin és el full de ruta a seguir en les polítiques actives d'ocupació i quin és el marc de concertació en que s'han de situar. Des de la comarca, apostem per un model de Contracte Programa amb els territoris així com la simplificació administrativa de la gestió pel desenvolupament de les polítiques actives d'ocupació i de desenvolupament econòmic local. Estem convençuts que un contracte amb el món local i la Generalitat permetria afrontar amb millors condicions tots els reptes que tenim per endavant en aquest àmbit. A més, suposaria un canvi en la situació de molts dels professionals del sector que ara treballen amb contractes temporals amb tota la incertesa que això suposa.

Destacar que algunes convocatòries de polítiques actives d'ocupació del SOC no permeten la representació dels municipis menors de 30.000 habitants, i es proposa que sigui el Consell Comarcal el que actuï com a beneficiari d'aquestes subvencions. Aquest és el cas de Treball i Formació i Enfeinat per la inserció de col·lectius vulnerables. En aquests casos, i mentre no es desplegui la Llei 13/2015, seria important regular la participació, incorporant noves fitxes, per exemple amb el Programa Contracte, signat amb el Consell Comarcal que reguli aquestes actuacions.

També us demanem el vostre suport amb el desplegament de les actuacions del Pacte per la Reindustrialització. Evidentment no és el moment de repassar totes les actuacions que tenim en curs, però sí constatar l'ocupació a la indústria i formació al treball. Per tant conseller, tota la col·laboració des del nostre territori, des del Vallès Occidental, però hem de treballar plegats per resoldre les dificultats que tenim en aquest moments i que ens afecten i dificulten el nostre dia a dia en els nostres pobles i ciutats. Gràcies.

Sr. President. Moltes gràcies. Són molts temes i afecten a moltes qüestions. Conseller, si d'una manera sintètica ens poguessis fer un panorama, una resposta a les diferents qüestions que han plantejat t'ho agrairem, tot i que sabem que la veritat és que hi ha molts temes a tractar.

Sr. Chakir el Homrani (Conseller de Treball, Afers Socials i Famílies de la Generalitat). Serà complicat. Jo sempre he dit que el departament que hem pertoca coordinar té moltes virtuts, però una de les seves virtuts no és que estigui focalitzat en un tema concret, sinó que toques un àmbit molt ampli de les polítiques claus entorn del treball, entorn a les polítiques

socials, entorn a les polítiques d'igualtat i de ciutadania. Són polítiques claus però amb ambicions molt diverses i amb aspectes molt diversos.

Intentaré poder-vos donar una resposta. Queda clar que molts temes dels que heu situat estan entrelligats i crec que intentaré, com a mínim, obrir tot l'espectre i entrar en els aspectes més concrets que m'heu demanat.

En primer lloc, és un plaer poder-vos acompanyar. Començaré amb una petita observació, que pot semblar molt de "perogullo" però que no està malament recordar-la de tant en tant. Em pertoca coordinar un departament que les seves polítiques no tenen cap sentit si no tenen cap finalitat, si no tenen un desenvolupament en el territori, en els municipis, en els pobles i en els barris. I encara que sembli molt de "perogullo", dir-vos que en sóc absolutament conscient, som absolutament conscients i per això l'aposta és treballar molt de la mà amb vosaltres.

En aquest últims mesos hem pogut presentar l'Addenda del Contracte Programa, que és l'exemple amb el qual volem anar. Com estem pensant en el desplegament territorial del SOC ens agradaria anar a un model similar al Contracte Programa en Serveis Socials, que sigues molt més endreçat. Fins i tot hem pogut fer aquest element que demanàveu des de feia temps que és una addenda bianual, que dóna més perspectiva. Ara ja estem començant a treballar en les línies estratègiques que haurà d'haver-hi del Contracte Programa 2020-2023 i aquestes línies estratègiques no tindran cap sentit si no les treballem amb vosaltres, amb totes les necessitats que també teniu de tractar-les. Sabeu que gran part de les novetats del Contracte Programa i de l'addenda entorn del plus per al personal dels serveis socials bàsics era la demanda que teniu directament i que ens havíeu fet els ens municipals i va ser una aposta molt concreta i molt clara de la Consellera Bassa. Ella no ho va poder explicar i jo sempre que ho explico recordo que en el fons, en aquesta presentació de l'addenda jo no tinc cap tipus de mèrit, el mèrit és de la Consellera Bassa i com a mínim recordar-lo i situar-lo clarament.

Renda Garantida. És un dels grans temes i és un dels gran reptes que tenim des del departament. L'heu situat com a eina de lluita contra la pobresa. Si em permeteu faré una reflexió, que crec que tots hi estareu d'acord. La renda garantida ha de servir per donar poder als ciutadans. Ha de servir per donar uns recursos a aquells ciutadans que estan en situació de pobresa. A part, també ens ha de servir per fer un acompanyament a aquests ciutadans. Però si hem permeteu, la lluita contra la pobresa parteix de dos aspectes claus i crec que estareu d'acord, que no és en relació a la renda garantida. Dos aspectes molt simples i molt complexos alhora que és: treball de qualitat, treball digne i habitatge assequible.

Al final, quan parlem de pobresa, quan parlem de reptes de pobresa, estem parlant d'aquests dos aspectes. A partir d'aquí, la renda garantida de ciutadania ha de ser un instrument per evitar que aquelles persones que estan en situació de pobresa, que malvisquin, puguin en sortir-se'n. A partir d'aquí, crec que una part important del que situeu i del que heu situat, podrem donar resposta amb el reglament de la llei. Aquest reglament l'hem anat treballant en el Consell de Govern, on formen part les entitats del tercer sector, el

Col·legi de Treballadors i Treballadores Socials, les Patronals i les Entitats Municipalistes, l'Associació i la Federació.

Us situaré els aspectes més destacats del que suposa un canvi en el Reglament. També comencem a veure que anem solucionant alguns aspectes molt tècnics que permeten obrir el "coll d'ampolla", perquè hi ha hagut un "coll d'ampolla" en el desplegament. Sabeu que les dades que sortien quan a mi em va tocar agafar la responsabilitat en el departament, després de set mesos en una situació d'excepcionalitat en aquest país, era que s'havien acceptat entorn del 4-5% de les sol·licituds. Dir-vos que ara mateix, de del setembre fins ara, a partir d'una petita feina que hem anat fent, ja estem entorn del 20% de les peticions que entren. Crec que això ja és un canvi i com a mínim estic content d'aquest canvi perquè vaig ser ponent d'aquesta llei. Sent ponent mai m'hagués esperat que em tocaria desplegar-la, però té aquest element. Ara hi ha un aspecte que és clau perquè us situeu, que és la compatibilitat amb les rendes del treball i com afrontem aquest element. La llei té un període de desplegament fins al 2020. Es crea un Consell de Govern on estan els sindicats i les patronals perquè el gran tema és la compatibilitat amb les rendes del treball. La llei deixa obert tota la compatibilitat amb les rendes del treball però l'inicia amb les famílies monoparentals, amb els contractes a temps parcial. En el reglament amplien això a les famílies nombroses i el que estem és acabant de treballar entorn d'aquest element. Com ho fem en un país on existeix, hi ho dic també perquè hem tocar portar Treball i hem toca portar inspecció de Treball i en sóc conscient, el 20/40, que són persones que les contacten 20 hores però treballen 40 hores, les altres 20 són en negre?

Estem en un país en el qual el 23% de l'economia és submergida. El que hem de valorar és de quina manera actuem sense que s'acabi convertint en una subvenció al salari. Aquest és el gran repte. Llavors que fem amb el reglament? Ampliem a famílies nombroses en un aspecte molt concret. El President situava el tema dels treballadors pobres. Nosaltres ho tenim controlat a nivell de Catalunya, 400.000 persones, poca broma. Es trenca el contracte social entorn al treball, que és que el treball em permet emancipar-me i viure amb dignitat. 400.000 treballadors i treballadores en situació de vulnerabilitat de pobresa. Que fem? Doncs incorporem una altre aspecte que el que vol és dotar de més flexibilitat i ser conscients de que més enllà dels contractes parcials hi ha precarietat amb contractes a temps complert. Que situem en el reglament? Si una persona troba una feina a temps complert una setmana, continua cobrant la renda garantida, no la toquem. Troba una altre d'una altre setmana, no la toquem. I llavors quan hem sumat 30 dies de cotització el que fem és la suspensió de l'ajuda al mes següent. Però és una suspensió, torna a entrar, no fa tràmit, no hi ha sis mesos. És aprofitar la figura de la suspensió de l'ajuda per fer front a situacions d'aquests tipus, de treballs molt precaris que poden dir: "No. No. Doncs mira, jo no t'ho toco, quan has sumat 30 dies faig la suspensió, però saps que al mes següent no has de tramitar res i tornes a estar amb la renda garantida".

Altres aspectes que situem i que tindreu localitzats. Teníem un problema entorn dels recursos residencials. A la llei es planteja que si tu tens un recurs residencial no tens dret a la renda garantida. Això està molt pensat per l'àmbit de la dependència. És a dir, si tu tens una plaça de grau tres doncs no té cap sentit... però què ens vam trobar? Que en alguns

àmbits de col·lectius molt específics sí que no tenia cap sentit. Doncs en el reglament afrontem aquest element. Que situem: dones que han patit violència masclista, doncs tenen recurs residencial i tenen dret a la renda garantida, faltaria menys. Persones sense llar, que estan amb un recurs residencial que és d'apoderament, han de tenir accés a la renda garantida. Són aspectes que en l'entorn dels recursos residencials no estaven ben solucionats en el desplegament, i en el reglament els afrontem.

Un altre element que afrontem en el reglament i que crec que és molt interessant: les situacions entorn de famílies que han sigut desnonades. El tema de les unitats familiars i del nombre d'unitats familiars en un habitatge al final generava que si una família havia estat desnonada i tenia el suport d'un familiar seu, d'un amic, contaven les dues unitats familiars que estaven en el mateix habitatge i llavors feia que no poguessin entrar. Doncs si hi ha una situació de desnonament d'una família, si té per via del capital relacional una sortida amb amics o amb família no es té en compte durant dos anys. És una manera de garantir que pugui entrar a la renda garantida i que es pugui apoderar durant aquests dos anys i que treballi entorn dels mecanismes per poder evitar aquesta situació.

Un altre dels temes que hem volgut introduir és que puguin haver-hi excepcions entorn d'alguna persona o d'alguna unitat familiar que no compleixi tots els requisits, amb un informe de serveis socials que després s'ha de validar també al departament, però que s'obri a uns possibles elements de necessitats molt concretes.

El reglament ens ha de permetre, més enllà del que ja hem aconseguit en aquests mesos, d'obrir el "coll d'ampolla" del 4 al 20 i que pensem que en el propers mesos l'obrirem més. Ens ha de permetre obrir i corregir elements. Corregir elements que jo també us ho dic, jo no era conscient que passarien. Perquè el desplegament d'una llei d'aquest tipus en el fons, el meu objectiu a llarg termini seria que la renda garantida funcionés com l'atur. És a dir, estic en situació, vaig, entrego la documentació i no em preocupo, si compleixo els requisits ja entro.

Hi ha hagut un punt que hem confós i que és renda garantida amb renda bàsica, i per a mi és un debat apassionant: cap a on aniran els sistemes de redistribució de la riquesa en una societat en la que la centralitat del treball ja no és la que era i on segurament el gran mecanisme de la redistribució de la riquesa és i ha sigut fins ara el món del treball? el que significa, entorn del impositius, etc, i ara mateix aquesta centralitat del món del treball ja no és tal i segurament a la llarga anirem cap a processos de rendes bàsiques. Però crec que hi ha hagut moments que hem confós les dues línies per que jo també tinc molta relació amb treballadors de serveis socials i a vegades et diuen: com és un dret, veus a una persona, veus la seva situació, saps que per la llei no podrà accedir, perquè no compleix el requisits, però si la persona vol presentar, doncs ho presenta, no passa res, faltaria menys, que tothom ho faci.

Crec que hem de fugir d'aquest "coll d'ampolla", hem de corregir els elements, hem de ser conscients de que és una llei que té un desplegament fins al 2020 i aquí és on hem d'anar. Crec que la part més positiva i de la part que estem més contents és la part que ha significat de 45.000 complements més a pensions no contributives o a prestacions

contributives molt baixes i amb això hem millorat la situació de molta gent. Ara anem obrint el "coll d'ampolla" amb una mitjana d'ingressos que està entorn de 300€ més del que eren els ingressos en les rendes mínimes d'inserció, però hem de corregir aquests aspectes. I després hi ha el gran tema, que és com abordem la compatibilitat global amb les rendes de treball, amb tot el que pot significar tenint en compte tots els àmbits.

Ara estem fent un exercici que era necessari, que era ampliar-ho a les famílies nombroses i buscar un mecanisme molt concret entorn d'aquests contractes tan precaris, però jo aquí no puc deixar de tenir un objectiu que és que no es trenqui el contracte social, i el contracte social és que el treball ha de permetre viure amb dignitat, i 400.000 treballadors i treballadores en situació de pobresa és l'exemple més clar de que es trenca una part important del contracte social.

A partir d'aquí, també m'heu situat la realitat dels adolescents i joves migrats sense referents adults ni familiars. És segurament el tema que m'ha tocat tractar en aquests primers mesos més complex perquè crec va ser la primera setmana a l'hora d'agafar les responsabilitats que m'ha pertocat que vaig haver de convocar a les entitats municipalistes, al teixit del tercer sector, a l'Ajuntament de Barcelona, per parlar sobre el 95% de les arribades d'aquests adolescents i joves, perquè n'era conscient. Les dades van així, si parles amb experts amb aquest àmbit et diuen "*és que aquests serà en gran repte*" i és un repte que hem d'abordar.

A mi no m'agrada parlar de xifres perquè a vegades sembla que magnifiquem xifres i al final també, si hem permeteu, si aquest país no sobreviurà a la capacitat d'acollir a 3.500 nois en un any, un país de set milions i mig, és per que ens ho fem mirar tots plegats. Hi ha una realitat, estem en unes xifres migratòries que estan augmentant, ara es comencen a apropar, però no són les xifres que es van donar a principis del 2.000, que va ser un altre cicle important. Però la gran diferència és que el percentatge de persones amb més vulnerabilitat és més elevat. La mitjana habitualment era que el 10% del processos migratoris eren persones menors d'edat, ara mateix estem entorn del 30%.

Teníem un sistema de protecció que estava adaptat a una arribada entre 300 i 400 menors anualment fins al 2015. Al 2016 ja hi va haver una primera pujada important, gairebé 700, al 2017 un any un punt complex perquè l'arribada ja estava entorn dels 1.400 i aquest anys a 1 d'octubre ja havíem passat dels 3.000 i crec que l'acabarem amb 3.500 aproximadament. Això ha generat una tensió a l'hora de la generació de les primeres places d'acollida, a les places d'emergència, amb una gestió bastant complexa, i no entraré però crec que tots i totes sou alcaldes i alcaldesses i sabeu que la gestió pot ser complexa a l'hora d'obrir un recurs residencial. Hi han hagut moments en el que no hem tingut la capacitat d'obrir amb un "one time" d'arribada i això ha generat el que expressava l'alcalde de Sabadell en alguns moments, que són "gaps" d'hores i en algun cas d'un dia de la generació de places necessàries. Per què s'han generat aquest "gaps"? també per una qüestió: tenim una línia vermella des del departament i la línia vermella és claríssima: no generarem cap tipus de diferència en el sistema de protecció a la infància segons origen.

En el sistema de protecció a la infància hi ha una llei d'Infància que diu que han d'haver-hi uns educadors, unes educadores socials amb qualsevol tipus de recurs residencial i la

dificultat a vegades era, no tant la generació de places residencials amb tot el que és: buscar l'indret, trobar l'entitat, els educadors, tot això. I el que no hem volgut en cap moment és saltar-nos aquest element, perquè en el moment que te'l saltes i comences a tractar a alguns menors d'edat d'una manera diferent perquè tenen un altre origen, llavors generem un model que nosaltres no compartim, directament. Hi ha països a la Unió Europea on passa, on el sistema de protecció a la infància distingeix segons si ets un adolescent o jove migrat sense referents familiars o ets un jove autòcton. Això hi ha països on existeix. Aquí no ho volem fer. Crec que és una línia que aquí majoritàriament compartireu, per no dir totalitàriament. I després hi ha un altre element: ara estem fent un treball molt específic de planificació amb tres mirades; mirada curta, és a dir, la capacitat de donar resposta a l'emergència en el moment; mirada mitja, que és un dels aspectes que més ens preocupa, que és de quina manera assegurem que quan aquest noi, majoritàriament són nois, també hi ha noies, però majoritàriament són nois. Aquí us senyalaré també una de les nostres preocupacions, després entrarem en el tema de gènere, perquè també tenim una preocupació. Com ho fem que quan surten del sistema de protecció, ho dic directament perquè surten del sistema d'ex tutelats, com ho fem perquè aquests nois no siguin vulnerables i no quedin exclosos. Aquí hi ha un gran repte, jo us vull ser molt honest.

Amb el repte de primera acollida ens n'hem sortit amb dificultat, vull dir, del juny fins ara hem generat 2.500 places i ho continuarem fent, però el repte és aquest. I després mirada llarga, que és de quina manera hem de repensar tot el sistema de protecció a la infància i a l'adolescència davant d'una realitat que és que els perfils han variat. Quan els perfils varien has de variar com li dones resposta, ja que les necessitats són diferents i com ho tractes des d'aquesta visió. Ho estem treballant i esperem al gener pugui sortir públicament. Ho estem treballant de la mà de les entitats municipalistes, de les entitats socials i de tots els agents possibles. Perquè ho tenim molt clar, la sortida serà per aquí. A partir d'aquí, hi ha altres aspectes que també treballeu, que estan una mica fora de les nostres mans però que també són necessaris. Un, el tema de la regularització administrativa: estem en una mitjana que triga nou mesos en que estiguin regularitzats administrativament. És una vergonya, no té cap sentit. He parlat amb la delegada de l'Estat, he parlat amb les dues ministres, la ministra de Treball i Immigració per que la part de documents és d'ells i la ministra de Salut i Afers Socials per que la part d'afers socials és on està la infància. No podem trigar nou mesos.

Ara hem fet una reserva, amb aquesta mirada mitja, de 900 places en els centres de noves oportunitats per la formació d'aquests nois. Sabeu com en alguns casos els estem inscrivint? Per que sabeu que el SOC té moltes virtuts, però el de la flexibilitat no la té i o tens un número per inscriure't o no ho faràs. Sabeu amb que els estem inscrivint? per que és clar, la regularització administrativa triga de mitjana nou mesos: amb el número de tarja sanitària. Imagineu-vos que hem hagut de fer per poder inscriure a aquests nois en programes de formació o de inserció laboral que són absolutament necessaris pel seu apoderament per que triguem nou mesos en estar regularitzada la seva situació administrativa que és inscriure'ls amb el número de la tarja sanitària. Es així de kafkià, per que tots plegats en ho fem mirar. Ho continuarem fent i aquestes nou-centes places responen a aquesta necessitat de mirada mitja. Ho estem treballant entorn de tres àmbits: una primera atenció

d'emergència, centres d'atenció d'emergència. El que volem és donar una primera resposta, una resposta bàsica entorn l'atenció psicològica, sanitària, atencions molt bàsiques i procurem que no estiguin més de dos a quatre setmanes en aquests centres d'emergència. Llavors, passem a el que és el centre d'acollida. En el centre d'acollida el que comencem a treballar és aspectes més claus del procés d'acollida i d'inclusió social, en termes de treball d'aprenentatge de la llengua, en diversos aspectes. Llavors, quan ja en aquests àmbits, el noi ha estat estabilitzat, ja anem cap al que ens agrada dir els projectes més emancipatoris. Aquí és on entren tots els elements de projectes d'inserció laboral, com el que us explicava dels centres de noves oportunitats.

Si el noi o la noia té setze anys o menys, ja ni això, és escolarització obligatòria, i faltaria menys, el dret d'escolarització. Ara treballem mà a mà amb el Departament d'Ensenyament amb això, perquè és clar, sou alcaldes, ho teniu molt clar, seria una barbaritat que obrim un centre amb 20 nans dels quals 10 tenen 15 anys i que els 10 vagin a la mateixa classe, perquè això és el que s'anomenaria segregació, perquè acabaria generant segregació. Aquí estem treballant molt de la mà d'Ensenyament per fer aquesta planificació ben feta, de poder donar aquesta resposta i després els projectes emancipatoris. En els emancipatoris fem servir moltes vegades, i l'alcalde de Sabadell ho situava, d'aquests recursos que són els pisos assistits, per que són, ja que quan has fet un treball entorn el centre d'emergència, el treball en l'entorn del centre d'acollida són aspectes que funcionen molt millor. Són pisos que acostumen a estar entre cinc nois, de forma conjunta, mantenint la visita continuada dels seus educadors i educadores però tenen molta més autonomia, perquè ja estan fent unes formacions específiques, ja estan treballant entorn d'aquest aspecte i ja has fet tot un treball previ. En aquest pisos hi ha nois i noies de 16 a 21 anys, perquè tenim molt clar el tema de processos d'ex-tutelats.

Ara també estem treballant un decret específic, i en aquest decret estem acabant d'analitzar si prenem una decisió, que és allargar les ajudes a post tutelats fins als 23 anys, perquè fins ara era fins al 21 anys, per poder flexibilitzar l'entrada en les ajudes als postutelats o aprofitant que estem amb la gestió del reglament de la renda garantida. L'altra opció que tenim i que estem acabant-la és dir, baixem l'entrada de renda garantida de 23 a 21? Estem analitzant que fem i com ho fem, una mica amb aquesta idea que és el gran repte que tenim entorn d'això, que és que no és únicament l'acollida d'emergència, és de quina manera apoderes i de quina manera dones garanties de que no siguin exclosos. A part, els perfils són molt diversos.

Jo tinc una avantatge, jo he visitat bastants centres i tinc una avantatge, que puc parlar amb ells en el mateix idioma, per que parlo Dariya (Magrebí), que és el dialecte àrab del Marroc i puc parlar amb ells en el mateix idioma, i també us ho dic, els que teniu nois en la vostra ciutat ho sabreu perfectament, hi ha imatges homogeneïtzadores que no tenen res a veure amb la realitat, els perfils són molt diversos. Ara mateix són nois que han fet processos d'escolarització al país d'origen.

I aquí és l'altre gran repte que tenim, l'estigma. I ara mateix estem molt a prop i és un drama, perquè l'estigma no te'l treus. I a nosaltres ens passa i hem de fer treball molt mà a mà amb cada ajuntament on acabem fent, especialment en els últims temps, on fins ara no es

donava, que es vas fer un centre a un municipi i has de fer un treball mà a mà amb l'ajuntament per explicar als veïns, per tal de relaxar, per que si no ja sembla la sensació "es que venen delinqüents". Dius no senyor, si us plau. Ara, això no treu que hi ha una petita part, igual que en els joves autòctons, faltaria menys, que hi ha problemes i això no té res a veure amb l'origen. Després si que hi ha una realitat, que en l'atenció, en la protecció al menor, com a mínim des de part del Departament d'Afers Socials i Família, no podem mai restringir la llibertat i és així. Llavors, entenc que hi ha vegades que s'escapoleixen, és que podem restringir la llibertat. Fins i tot, quan hi ha mesures cautelars judicials, que llavors ja no és l'EAIA, ja no és el departament, ja passa a l'àmbit de justícia juvenil, quan hi ha mesures cautelars en moltes està prohibit la limitació de la llibertat. És la mesura cautelar més forta, és la que prohibeix la mesura de llibertat i aquí tenim un problema molt concret amb algunes dinàmiques de carrer. I el treball d'aquestes dinàmiques de carrer és complexa. És un col·lectiu molt minoritari però és complexa.

Estem treballant en aquestes línies. No sé si he explicat una miqueta tot el procés en l'àmbit i us agraeixo de veritat que trèieu aquest tema i que el trèieu de la manera que l'heu tret en aquest Consell d'Alcaldes i Alcaldesses, us ho agraeixo molt, per que és dels temes que més preocupat estic, perquè tinc la sensació i ho dic amb un respecte ideològic a tothom, vull dir, cadascú ve de l'àmbit on ve, i un respecte absolut, però tinc la sensació que hi ha temptacions d'utilitzar-ho políticament i ens equivoquem tots i totes. Crec que ens juguem molt el model de societat del que parlem, més enllà de les diferències. Jo amb això sóc molt respectuós. Intento explicar els problemes que tinc concrets, perquè crec que el pitjor que podem fer és anar-nos enviant, centrifugant-nos elements. Hi han molts reptes al respecte però us ho dic amb molta honestedat, crec que el pitjor que pot passar és que utilitzem això políticament, perquè acceptaré qualsevol crítica en la gestió d'això, ara, no acceptaré la crítica de que la primera voluntat no és en sortir-nos amb tots els drets d'aquest nois, que és l'element clau, i vigilem per que acabarem generant com ahir que hi havia una manifestació de no sé quantes persones en un municipi on han obert un centre fa una setmana i són veïns i veïnes. I el que passa és que alguna gent el que fa és aprofitar-ho i això és un drama.

Si un país de set milions i mig d'habitants té aquesta capacitat, i aquest anys acabarem amb 3.300, però nosaltres ja estem planificant l'any vinent. Una planificació de realitat de tot el país, dels tipus de recursos que hi ha a cada lloc. L'any vinent l'estem intentant planificar pensant que el doble un altre cop. Es que ho hem de fer així, a partir d'aquí, hem de generar però hem de ser curiosos. És un dels temes que si us demano a tots, que tot el treball que puguem fer contra l'estigmatització i a partir d'aquí quan hi ha un cas de delinqüència, és delinqüència, però es digui Mohamed, es digui Joan o es digui Pere, o es digui Antonio o Shaquir. Ja està, no fem més distincions per això.

El tema de FP. És clar, és que m'heu tret tants temes que dius...que en alguns si que hem toca molt i disculpeu. Agilitat, resposta a les demandes del teixits productiu, FP integrada, concertació, vocacions industrials, certificats de professionalitat, atorgaments plurianuals.

Mireu, us explicaré una tonteria. Jo vinc d'aquest àmbit. Professionalment em dedico a això. Ara estic d'excedència per que estic on estic i quan acabi tornaré a això. I m'ha tocat, com

que ho treballa professionalment ho conec una miqueta. Una, primer missatge: anem absolutament de la mà amb el Departament d'Ensenyament i amb el Departament d'Affers Socials i Famílies. Ho hem parlat amb moltes ocasions amb el Conseller Margalló i tenim molt clar que ara mateix, com es diria en termes marxistes, estan les condicions objectives per poder fer la integració dels sistemes de formació professional, perquè els dos consellers ho tenim molt clar, amb totes les dificultats.

Una cosa és que hi hagin condicions subjectives, si voleu ho expressem com una finestra d'oportunitats, i un altre cosa és que no ens en sortim perquè les dinàmiques històriques del tema són complexes, però la voluntat està. Fins i tot ens estem plantejant, i és un dels elements i aquí ja aniré barrejant temes del SOC i temes de planificació territorial.

Nosaltres estem intentant treballar, no sé si ens en sortirem o no, ho veureu a la primavera si ens en sortim o no, per què el proper any les convocatòries del SOC no totes surtin el 31 d'agost. Fins i tot tenim ja una programació de quines podrien sortir el primer trimestre, finals de primer trimestre, quines podrien sortir el segon trimestre, intentant esponjar una miqueta les sortides, perquè ser que sempre dieu que és una bogeria el tema. Però una de les que trigarem una miqueta més, o sigui ho farem més habitual és FOAP, però és perquè volem revisar l'annex de prioritats i fins i tot estem treballant conjuntament, ja no l'observatori del Mercat de Treball que tenim al departament, sino conjuntament amb el Departament d'Ensenyament per què la programació ha de tenir un sentit entorn de la formació professional inicial i de la FOAP que es fa i de la continua, per que la FOAP és l'ocupacional i de la continua, i estem mirant de ficar-li aquest punt de planificació conjunta, fins i tot estem treballant amb el Departament d'Ensenyament de àmbits territorials on no tenim espais homologat, ni proveïdors, ni ajuntaments amb capacitat per fer cert tipus de formació per persones en atur o de formació continua i creant els centres de Formació Professional, del Departament d'Ensenyament i veient com podem col·laborar. Processos d'acreditació: teníem obertes dues vies pels convenis dels processos d'acreditació. Tu podies fer-ho per via el SOC i també aquí tenies el Consorci de Formació Continua i ho podies fer per via del Institut Català de Qualificacions Professionals. Aspectes des d'aquests tan concrets els que al final acabem visualitzant, com també del desplegament de la Llei de Formació Professional, però per a mi tenen més valor aquests temes més concrets que visualitzen de veritat models de canvi.

A partir d'això, de l'agilitat, en sóc conscient, el SOC, però oi que ens hem sortit amb els Programes de Garantia Juvenil, de que siguin més àgils que els altres programes? Crec que són més àgils que altres programes, especialment els centres de noves oportunitats. Doncs anem fent-ho. Crec que és un pas endavant els temes dels mòduls, a l'hora de la gestió que us toca fer en el tema de pas de mòduls econòmics facilita molt, ara hem d'avançar molt més. I som conscients del repte que tenim entorn dels tipus de programació, d'anar a programacions plurianuals, per això us he situat. Al final aquest departament que és el d'Affers Socials i Famílies el que vol, és que el model de Contracte Programa es pugui ficar en l'àmbit del SOC. Ho estem treballant sent conscients que hi ha una limitació molt concreta i aquí apretarem tot el que faci falta, etc, però tenim una limitació molt concreta que és la part de fons que venen de conferència. Però fins i tot la part que bé de fons socials

europèus acostumen a ser, tenen un punt més de sentit, et fan programes de tres anys, et permeten un punt de certa estabilitat, però els que venen de conferència sectorial, que cada any no saps que et vindrà i que no, és el que acaba generant aquesta incertesa al SOC, que el SOC l'acaba traspasant. Anem generant, anem traspasant incerteses mútuament.

La conferència genera incertesa als àmbits dels territoris, això acaba generant incerteses als àmbits locals i no hi ha manera de sortir. És el gran drama. Estem mirant que en alguns àmbit ja es comencen a generar plurianuals. Després, estem en converses per si allò que s'ha dit que volen canviar el sistema de conferència, de donar-li un punt més d'estabilitat, per què en el moment que tinguem això, ja l'altre ho solucionem a la primera. Igualment hem de buscar, per què no ens enganyem al solitari, perquè sempre estem amb la incertesa de la conferència, però dius ja, però que? Eliminarem les polítiques actives d'ocupació? oi que no les eliminarem? Oi que no desapareixeran del mapa d'una any per un altre?

A mi que em toca gestionar un departament en el qual més del 95% del pressupost any darrera any és recurrent, no fa falta que us ho expliqui als alcaldes que també sabeu que una gran part del vostre pressupost és recurrent. Doncs podem situar un percentatge per a saber que és recurrent segur i a partir d'aquest percentatge donar un punt d'estabilitat, per què sino acabem amb aquest gran tema que és dir com pot ser que els professionals de l'orientació i la inserció laboral són els professionals amb unes condicions.... és aquí el gran tema i en som conscient i ho treballarem. I després hi ha l'altre que és el desplegament territorial de la llei del SOC, els desplegament de les estratègies.

Sou una comarca, si em permeteu, complexa amb el tema de les estratègies territorials. És clar, tu quan mires el mapa dius, d'acord, la Riera de Caldes on hi han municipis del dos, el Baix i el Vallès, on hi ha també ciutats amb un potencial molt fort, que també tenen dinàmiques pròpies de concertació. Això també explica que quan es va fer un projecte molt concret que va ser el Consorci no va acabar de tibar, perquè segurament es va pensar massa des de dalt i no des de baix, però és complexa. M'he anat mirant tot el mapa de la possible concertació a la comarca i és complexa. Dius, d'acord, l'abordarem i haurem de buscar mecanismes flexibles. Crec que en sou conscients que ja estan en funcionament els primers grups de treball en l'àmbit del SOC, del desplegament és un tema que a mi m'agradaria intentar en sortint-me, per què crec que és molt necessari, per què crec que una bona política activa d'ocupació s'ha de fer, i també dir-vos que la situació en els territoris és diferent. Vosaltres ja heu fet l'estratègia. És que ens trobem territoris a Catalunya on no hi ha estratègia, i ara comencen a patir-la, i municipis on no hi ha estratègies, perquè hem començat a ser una miqueta durs, no s'han fet diagnòs. Però què sentit tenen les polítiques actives sense aquesta estratègia territorial vinculat al territori? No. Les desenvoluparem i anirem mà a mà sent conscients que la dinàmica específica del Vallès Occidental és complexa i haurem de veure quin nivell de agilitat tenim. I diria que així he fet una mirada molt per sobre, sense entrar en la profunditat que estic segur que us hagués agradat de cadascun dels temes, però diria que no m'he deixat res.

President. Bàsicament si hi ha alguna pregunta, algun suggeriment al Conseller, si algú vol afegir alguna qüestió que no s'hagi tractat crec que ara és el moment. Em sembla que ho has deixat molt clar, si.

Molt bé, ens apuntem bona part de les reflexions que ens ha fet el Conseller, en qualsevol cas li tornem agrair aquesta assistència avui aquí al Consell d'Alcaldes i Alcaldesses del Vallès Occidental i que sàpiga la disposició de treballar que hi ha en tots i cada uns dels diferents àmbits dels que hem plantejat les diferents qüestions, evidentment ens aquests darrers que feien referència a l'estratègia territorial.

Conseller Sr. Chakir el Homrani. I m'he deixat una cosa, veus... disculpa president. A part també, en el punt del desplegament reglamentari de la renda garantida hi ha un aspecte, crec que en sou conscients, que absolutament necessari, que també estem fent grups de treball específics, que és el desplegament territorial i de quina manera abordem allò que en molts casos ho parlàvem en altres punts. Oi que la diversitat de territori significa que ho hem d'abordar de manera diferent per què cada lloc té un entorn i uns aspectes particulars a tenir en compte, i de la pròpia ciutat a la qual ha de donar resposta.

Doncs un dels àmbits que també es desenvolupa en el reglament és el que han de ser les comissions territorials, i en aquest cas crec que és un àmbit que ens hauria de permetre molt aquest element de diàleg, perquè aquí també nosaltres som conscients i us ho vull dir de forma molt clara. Som un departament que té molta relació amb el ens locals i per això necessitem que tinguem una comunicació molt fluida. Quan veieu elements en termes de comunicació que penseu que podem millorar, parlem-ne, mirem, perquè crec que hi ha moltes coses que amb una comunicació fluida, tenint en compte aspectes que pertoca gestionar i que són complexes, podem solucionar moltes coses. I era la última idea que volia situar en aquest Consell d'Alcaldes i Alcaldesses, que qualsevol element entorn de la comunicació si veieu és un departament molt gran, amb molts interlocutors, però si detectem o detecteu qualsevol element de millores de possibles protocols de comunicació no ho dubteu en fer-ho arribar, si us plau.

President. Jo crec que ho detectem, que podríem constituir ja aquestes taules territorials tant en temes de Treball i Formació com evidentment en temes de Benestar i Família. Vull dir, crec que sí que és veritat que amb el tema de Renda Garantida i segurament amb el tema MENA's potser no tant per què tampoc no ha estat un tema molt greu, diguem que la nostra comarca no ha rebut el contingent important en relació en aquesta qüestió, però també amb els temes de treball intentem fer coses pioneres. Tenim el Pacte per la Reindustrialització, s'estan confeccionant aquestes estratègies territorials tant en un àmbit com en l'altre. A nosaltres si que ens urgiria molt poder incorporar al departament, a la teva conselleria per tal de poder intercanviar de manera fluida informació i comunicació. Crec que això ens ajudaria també a poder explicar que és el que s'està fent des del territori en aquest cas. Al teu departament i per tant a nosaltres també ens ajudaria per tal de poder planificar correctament quines són les actuacions que volem dur a terme tant de del propi Consell com de dels propis Ajuntaments de la nostra comarca. Crec que amb aquesta bona sintonia acabem amb la teva vista avui aquí. Que sàpigues que estem a la teva disposició evidentment i del departament per a qualsevol cosa que necessitis en aquest sentit.

Conseller Sr. Chakir el Homrani. D'acord, doncs moltes gràcies i us deixo ara tranquilets per que acabeu de carregar contra lo malament que ho fem de de la Generalitat (riures....) però un plaer poder-vos acompanyar. A la vostra disposició. Moltes gràcies a tots.

President. Acomiadem al Conseller si us sembla. Passo la paraula en aquest cas per una de les propostes d'acord que es porten, que defensarà l'Alcalde de Terrassa, el Sr. Alfredo Vega, en relació a la proposta d'acord sobre el model de zonificació tarifària del transport públic a les comarques de l'entorn de l'àrea metropolitana.

3. Proposta d'acord sobre el Model de zonificació tarifària del transport públic a les comarques de l'entorn de l'Àrea Metropolitana.

Es presenta la següent **PROPOSTA**:

“

PROPOSTA D'ACORD DEL CONSELL D'ALCALDES I ALCALDESSES DEL VALLÈS OCCIDENTAL EN RELACIÓ A LA ZONIFICACIÓ TARIFÀRIA DEL TRANSPORT PÚBLIC A LES COMARQUES DE L'ENTORN DE L'ÀREA METROPOLITANA

El Vallès Occidental compta actualment amb una població de més de 800.000 habitants repartits en 23 municipis ben diversos i cada un amb unes necessitats de mobilitat ben diferents. Els habitants del Vallès Occidental es relacionen constantment entre els seus municipis i així mateix amb la ciutat de Barcelona, les universitats, els pols comercials i els centres de treball situats en més d'un centenar de polígons industrials sent imprescindible un sistema de transport públic efectiu i eficient que permeti aquesta interconnectivitat i el desenvolupament econòmic i social del territori.

Els alcaldes i alcaldesses del Vallès Occidental estan ja treballant junt amb el Departament de Territori per un Pla de Mobilitat dels Vallesos que permeti una millora de les infraestructures, però des del Vallès Occidental es considera que aquest Pla de Mobilitat ha d'anar acompanyat de mesures de foment del transport públic que impliquin facilitats en l'ús i el pagament dels serveis per part dels usuaris.

Una d'aquestes qüestions és la necessitat d'obrir un debat a l'entorn de la zonificació tarifària del transport públic a les comarques de l'entorn de l'Àrea Metropolitana.

Des del Vallès Occidental es considera una prioritat l'aposta per una mobilitat sostenible i de qualitat i pel foment del transport públic, com un servei social bàsic, i en aquest marc, la política tarifària n'és una de les peces claus.

Amb l'actual zonificació tarifària es produeix un greuge comparatiu a diferents municipis de les comarques de l'entorn de l'Àrea Metropolitana i en concret, també, a municipis del Vallès Occidental. S'està perjudicant a una gran quantitat de població en relació a l'ús del transport públic.

Els darrers canvis en la zonificació tarifària de l'ATM han agreujat la situació per a les persones residents a diferents municipis de la comarca en comparació a poblacions veïnes, fent-se més evident la diferència de tractament entre poblacions de característiques similars.

El Govern de la Generalitat ha anunciat per la tardor del 2019 el desplegament de l'anomenada T-Mobilitat: un nou sistema de transport que permetrà calcular el preu del transport públic de manera personalitzada. És a dir, cada usuari pagarà en funció de les seves rutines de transport, dels quilòmetres recorreguts i de la freqüència amb que faci servir el transport públic.

Considerem que la T-Mobilitat podria suposar un pas endavant en aquesta qüestió però no resoliria la situació de greuge que es viu actualment en molts municipis vallesans.

Per a tot l'exposat, el Consell d'Alcaldes i Alcaldesses del Vallès Occidental

ACORDA:

1. Instar el govern de la Generalitat a obrir un debat en relació a la zonificació tarifària del transport públic juntament amb les comarques de l'entorn de l'Àrea Metropolitana
2. Crear un grup de treball amb aquesta finalitat, amb la participació dels Ajuntaments de la comarca per tal de fer seguiment de les mesures que es puguin adoptar.
3. Instar el govern català a accelerar el procés d'implementació d'un sistema tarifari que, amb la necessària implementació tecnològica, permeti establir una tarifa personalitzada a cada persona usuària, en funció de les seves rutines, la població de residència i les possibilitats reals d'us del transport públic.
4. Sol·licitar des del Vallès Occidental una reunió urgent amb el conseller de Territori i Sostenibilitat per abordar aquesta qüestió.
5. Comunicar aquest acord al Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, l'Autoritat del Transport Metropolità (ATM), l'Àrea Metropolitana de Barcelona, l'Associació de municipis per la Mobilitat i el Transport Urbà (AMTU) i les entitats municipalistes ACM i FMC".

Sr. Alfredo Fernando Vega López (Alcalde de l'Ajuntament de Terrassa). Gràcies President.

Aquest és un tema que segurament no és nou, que coneixeu, que especialment té una sensibilitat especialment a la nostra ciutat, a la ciutat de Terrassa. A vegades per un greuge comparatiu, a vegades de proximitat, però en tot cas el tema que volem plantejar com sabeu ve de la implantació de la zonificació tarifària que es va fer al 2001 i que tenia un objectiu que compartíem i era facilitar el intercanvi modal que es produeix en el transport sense que l'usuari hagués de treure un bitllet continu i era per tant un element important d'eficiència i també de millor servei als usuaris.

Per cert, que la concreció d'aquesta zonificació va aixecar des d'un primer moment disconformitats per que hi havia desigualtats molt paleses. Ja dic, a Terrassa potser per la comparativa de Sabadell i el fet que no enteníem que havent distàncies a vegades superiors, doncs Terrassa estigués en una zona 3 i Sabadell estigués en una zona 2. El mateix a nivell global sabeu que la zonificació, segurament ho tenia al cap, feia una zona 1 molt ample, mentre que després les altres eren molt reduïdes, sense uns criteris definits ni equitatius, com per exemple alguns que podríem posar entre Castelldefels i Mongat que hi

ha 36 kilòmetres i hi ha una sola zona, per tant és pot fer amb un bitllet de una zona, mentre per anar de Martorell a Granollers que té 3 kilòmetres més, però son 5 zones, vull dir, té aquests desequilibris que sempre, ja dic, a Terrassa especialment amb virulència sobre tot en comparatives com que les Planes- les Fonts de Terrassa és una estació que té menys distància que per exemple Les Planes-Can Feu Gràcia. Això sempre ha aixecat aquesta discriminació que ha sentit la ciutat, però en general no ha esta ben definit.

Actualment, com sabeu, fa pocs dies o poques setmanes s'ha anunciat també que hi haurà una ampliació de més municipis en la zona 1. Això encara genera aquesta sensació que té la població de greuges comparatius, en la que han entrat diferents ajuntaments i és veritat que la solució que ja fa anys que el departament ens dona és que s'està mirant la instal·lació d'una tarja que farà d'alguna manera una facturació en funció de les distàncies reals, que evidentment seria el més justs. Però que passa, que és una tarja que havia d'entrar en funcionament al 2018, després al 2019 i ara ja no sabem exactament quan s'ampliarà. Mentrestant, doncs inclús aquests moviments que en l'ampliació de la zona 1 més municipis, que és legítim i que no tenim res a dir, però encara genera en la nostra població, especialment en Terrassa i suposo que la seva àrea d'influència a nivell de transport de ferrocarril, doncs aquesta sensació de desigualtat i d'alguna manera d'estar en pitjors condicions. Per tant, el que estem demanant davant d'aquesta ampliació també de terminis, perquè se'ns ha estat dient durant un temps...no és que el 2018 ja tindreu...però ja veiem que això va per llarg i pràcticament cada vegada s'amplien els terminis i no arriba.

Que és el que demanem? Estem demanant senzillament obrir un debat sobre aquest tema i que es creï una taula per fer una valoració de com s'està aplicant aquesta zonificació i que es puguin corregir determinats desequilibris. En essència aquest és plantejament, teniu la proposta de resolució. Creiem que hi ha municipis que aquí ens trobem en una desigualtat que no sembla de justícia. Una part també del territori d'aquest Vallès Occidental, i per tant, el que estem demanant és obrir un debat. És molt diferent que hi hagi un compromís de això en sis mesos s'ha solucionat la nova tarja, a realment amb aquestes notícies de que això va per llarg i que s'arribarà al 2020 o al 2021, perquè a més a més després es preveuen unes determinades fases territorials d'implantació que tampoc s'han concretat.

Per això us demanaria el vot a favor. No sé si alguna vol fer alguna pregunta al respecte?

President. A mi em sembla que hi ha tota una sèrie de municipis especialment perjudicats, evidentment, els municipis que no formen part de l'àrea metropolitana. Jo pel que fa referència en aquest cas, com a municipi de Castellar, ja dir-vos que en el nostre encara és més greu, en el sentit que l'únic transport interurbà que tenim és amb la ciutat de Sabadell i per tant títols universals, com pot ser la T-16, doncs els nois i noies doncs d'aquest cas del meu poble, no el poden utilitzar per que estan en zones diferents. Em sembla que hi ha una situació que hauríem de ser capaços de resoldre, evidentment. Recordo que en el T-Mobilitat quan hi havia el Conseller, no sé si el Recoder fis i tot el Santi Vila, ja s'estava plantejant, estava encarrilat. Cada any doncs ens donaven carbasses i ja arriba una situació que és difícil de poder explicar als ciutadans aquest greuge absolutament comparatiu, aquesta injustícia que s'acaba produint també en el conjunt.

Evidentment que haurem de parlar del finançament de tot això, per que això costa recursos i costa diners. Crec que ningú es tanca aquí a veure quines són les possibilitats de finançament, però hem de revisar al sistema per que penalitza i perjudica d'una manera clara a tota una sèrie de municipis. El Sr. Serracant té la paraula.

Sr. Maties Serracant Camps (Alcalde de l'Ajuntament de Sabadell). És una reflexió que ha d'anar molt més enllà, però que en l'àmbit de la mobilitat és claríssima, que en la Comarca hi ha un greuge en aquest cas en el tema tarifari, i pel meu municipi haver de pagar dues zones per anar a Terrassa també és un greuge. És a dir, hi ha un greuge respecte a la capitalitat Barcelona i fruit d'un acord amb RENFE de fa ja gairebé vint anys i que encara ens perjudica com a comarca i per la dificultat que hem tingut de posar sobre la taula en l'àmbit RMB, en l'àmbit ATM, doncs tota una sèrie de perjudicis que ens està suposant això i de tenir un lideratge en relació amb això i de fer una reflexió compartida amb els municipis de la pròpia àrea metropolitana Barcelona, que han pres aquesta decisió i que també aquest Comarca o el Vallès no ha tingut la capacitat suficient de liderar, de tenir una veu en aquest sentit.

Jo estava de redactor del Pla Director de Mobilitat de la regió Metropolitana 2012, ara el repassava i el calendari està clar que s'ha incomplert. Continuem posant sobre la taula que la T-Mobilitat seria una molt bona solució o com a mínim, més que una solució, que no és res més que una solució tecnològica, una oportunitat, una eina per capgirar del tot la realitat tarifària i per tant, per poder disposar uns canvis en les tarifes molt més fàcils, molt més ràpids i segurament molt més d'acord a les prioritats polítiques o a les necessitats que té aquest territori. Sabeu de la nostra predisposició per fer reflexions en l'àmbit d'alguns elements que crec que ens perjudica, no tenir uns ens o un espai de reflexió en l'àmbit del Vallès i crec que aquest és un d'ells i que l'hem de posar sobre la taula, per tant, per la nostra part sense haver pogut entrar a matissar penso que els acords són positius, que és veritat que ens agafa una mica amb el peu canviat, per què la solució sembla que ja arriba, però no arriba mai, però en tot cas sempre és una bona oportunitat que des del Consell Comarcal instem al govern de la Generalitat a tenir en compte aquesta realitat metropolitana que és també el Vallès i que ha vegades queda una mica a cavall de tot plegat.

President. Hi ha més intervencions? Per part de Cerdanyola té la paraula el seu alcalde el Sr. Carles Escolà.

Sr. Carles Escolà Sánchez (Alcalde de l'ajuntament de Cerdanyola del Vallès). Molt bon dia. A veure en tot cas, per matisar i puntualitzar algunes coses, nosaltres evidentment entenem la problemàtica que plantegeu. Vosaltres sabeu que som dels municipis que sí que ens toca això. Simplement matisar. És parla de una decisió, nosaltres entenem que no s'ha tingut realment en compte aquests municipis que ens incorporem i les nostres reivindicacions i simplement volia posar a sobre de la taula, per tant nosaltres que s'obri aquest debat, per que alguns tenim aquest doble besant i sempre ho diem, nosaltres ens trobem que tenim un besant metropolità de Barcelona, de la capital, però també som un municipi vallesà i nosaltres el que volem és tenir també aquesta relació amb la comarca de la que formem part històricament i amb la que tenim els nostres vincles i la realitat

metropolitana a vegades és una realitat que simplement passa com una apisonadora i ens passa per sobre per que el creixement de la capital del país doncs és com és.

En tot cas penso que hi ha un element i és que tot això ha d'anar sempre acompanyat d'una xarxa de transport, de la millora de la xarxa que per nosaltres és també un dels dèficits i un dels problemes principals que hem posat a sobre de la taula precisament en tot aquest debat de la integració tarifària, que alhora genera un seguit de conseqüències per altres municipis que vosaltres coneixeu millor. Simplement ho volia dir per que a vegades sembla que els que ens incorporem són tot beneficis. Nosaltres des de la perspectiva del nostre municipi doncs no ho veiem així. De fet, nosaltres presentarem al·legacions a aquesta qüestió per que pensem que hi ha tot un seguit d'elements que cal clarificar i que en realitat i que no s'ha fet tant pensant en els municipis que ens incorporem, sino s'ha pensat més en clau de la gran metròpoli que és la ciutat de Barcelona, perquè clar, al final és una concepció de país que penso que hem d'anar superant, més enllà del que planteja el Maties, que planteja un debat interessant, en el qual doncs tampoc tenim una posició definida, però simplement volia dir això, que al final crec que el Vallès potser si que es veu perjudicat. Nosaltres entenem en el seu conjunt, segurament en diferents graus, però en tot cas recordar això, des de la perspectiva de Cerdanyola tampoc ho acabem de veure clar i així ho hem manifestat i ho continuarem fent fins que no se'ns deixi clar doncs el que és aquesta mesura.

President. Més intervencions? Des de Barberà del Vallès.

Sra. Silvia Fuster Alay (Alcaldeessa de l'Ajuntament de Barberà del Vallès). Molt bon dia a tos i totes, gracies President. Per acompanyar també i per refermar el que ha dit el company, l'alcalde de Cerdanyola, veïns nostres, nosaltres i òbviament amb tots els respectes a l'àrea metropolitana de Barcelona, de la qual nosaltres som un municipi que en formem part. També una mica amb la directriu que parlava el Carles. Nosaltres des de Barberà del Vallès tampoc ho veiem massa clar. Vull que quedi molt clar que som un municipi que som limítrofes del que és l'àrea metropolitana i el nostre Vallès, i per tant sempre hem exposat la màxima preocupació. Per exemple, jo els hi dic, nosaltres som municipi de Barberà del Vallès. Limitem amb els nostres veïns de Sabadell i una mica més enllà ens anem cap a Terrassa, per tant què passarà per que si a mi em toca anar cap a Barcelona (quan dic a mi dic als ciutadans i ciutadanes) ens toca anar cap a Barcelona i tindrem doncs unes tarifes millors per que ens integrarem en aquesta ampla zona 1, que passarà amb aquells veïns o veïnes que volen anar cap a Sabadell o cap a Terrassa? Per tant nosaltres si, som municipis de l'àrea metropolitana de Barcelona, però com diu el Carles, som del Vallès Occidental i per tant hauriem de mirar de trobar (no sé quina és la manera, és complicat) però jo penso que començar el debat és important i segurament que trobarem o hauriem de trobar una fórmula, però la preocupació, aquesta ambivalència que tenim entre el que és l'àrea metropolitana de Barcelona i la nostra comarca de la qual en formem part i per tant hi ha municipis que no sou de l'àrea metropolitana i que també ens preocupa, i sobretot aquest com és el cas del meu, que tenim aquest problema de limitació. Nosaltres com a partit polític (jo formo part de la plataforma ciutadana per Barberà) ja hem presentat al·legacions a l'Àrea Metropolitana de Barcelona en aquest sentit. Una mica doncs

per que no ho veiem clar, jo moltes vegades dic.. es que no sé com explicarem als ciutadans i ciutadanes aquesta quantia important que suposa el que és aquest tribut metropolità que òbviament passarà a l'àrea metropolitana directament però evidentment els ciutadans i ciutadanes ens preguntaran a nosaltres què està passant amb aquest nou impost d'alguna manera i haurem de donar resposta.

Bàsicament les al·legacions, el que deia també el Carles, la millora de la xarxa de transports, jo penso que això ha d'anar acompanyat d'un pla de millora, però no d'un pla de millora a llarg termini, sino un termini de millora detallat de quins son les accions que es garant i ben definit, fins i tot amb la quantia econòmica, i després d'altres aspectes, per posar-vos un exemple, la implementació de la T-Rosa. És un exemple s'hauria de de implementar , entenem des del minut zero i no pas plantejada molt més enllà. Per posar-vos alguns exemples. Nosaltres també, com a municipi, tot i que, insisteixo, amb el màxim respecte a la institució de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, només faltaria, però si que nosaltres com a municipis vallesans ens preocupa bastant aquest tema. Per tant, jo no insto per que ja se'ns ha instat, però sí penso que és important que ho posem sobre la taula, que ho puguem debatre, que intentem buscar la millor de les situacions, al cap i a la fi pels nostres ciutadans i ciutadanes. Gracies.

4. Informacions de Presidència.

President. Molt be. Doncs si no hi ha més intervencions, entenc que aprovem aquesta proposta presentada per l'alcalde de Terrassa i passaríem molt ràpidament a informacions de presidència.

Us haig de fer evident que el Consell Comarcal amb la seva col·laboració amb el Consorci de l'administració Oberta de Catalunya ha elaborat un informe sobre l'esta dels principals indicadors dels quals fa referencia la normativa, la Llei 39/2015, la 9/2017, la 19/2014, en temes de procediment administratiu, contractes del sector públic i transparència on queda reflectit que encara ens falta assolir de manera general alguns dels preceptes que consten a les lleis. Us farem arribar un informe en relació amb aquesta qüestió, però a part del compliment, comentar-ho en el Consell d'Alcaldes.

Si us sembla també hi havia la declaració del Consell d'Alcaldes en relació a si es donava aprovació o no al Manifest Unitari del dia Internacional per l'eliminació de la violència envers les dones que han signat totes les diputacions, la Generalitat i les dues entitats municipalistes. Si us sembla bé també l'aprovaríem.

5. Assumptes sobrevinguts.

President. I finalment, hi ha un tema sobrevingut que és en relació als esdeveniments que han passat a la línia R-4 , pel seu pas per Vacarisses i per tant cediria la paraula a l'alcalde de Vacarisses, el Sr. Toni Massana, el qual ens ha fet arribar també una proposta de resolució que diria que guarda moltes similituds, per no dir que està inspirada en la que van aprovar, jo diria que va ser ahir o abans d'ahir, el Consell d'Alcalde del Bages, que es va

reunir per urgència referent també a la seva principal línia de connexió amb el país que és l'R-4, a través de transport ferroviari.

Es presenta la següent **PROPOSTA**:

“
PROPOSTA D'ACORD DEL CONSELL D'ALCALDES I ALCALDESSES DEL VALLÈS OCCIDENTAL SOBRE ELS GREUGES HISTÒRICS EN LES CONNEXIONS FERROVIÀRIES DEL BAGES

Fa anys que els agents socials, econòmics i polítics del Bages sumem esforços i voluntats per aconseguir que la nostra comarca disposi d'una xarxa de comunicacions digna, que ens uneixi amb bones condicions amb Barcelona.

No hem estalviat esforços per argumentar objectivament les nostres raonables reivindicacions a través de l'elaboració d'estudis, alegacions a tots els plans de transport de viatgers de Catalunya, a projectes com el Pla Director Urbanístic de l'Eix Transversal Ferroviari, al Pla Director Urbanístic del Pla de Bages, i al Pla Territorial Parcial de les comarques centrals.

Lamentablement, amb el pas dels anys constatem que les nostres peticions no tenen la resposta esperada i que moltes de les nostres expectatives es van difuminant.

Estem cansats de sentir anuncis d'inversions milionàries a la xarxa de Rodalies de Catalunya per part del govern central que després mai no es materialitzen i aquestes inversions es destinen a altres projectes.

Per tots aquests motius, els alcaldes/sses del Bages i els representants del Consorci Viari de la Catalunya Central en sessió ordinària de Consell d'Alcaldes del Bages prenem els següents

ACORDS

- 1.- Expressem el nostre suport i condol a la família i amics del jove veí del municipi de Castellbell i el Vilar que va perdre la vida en el descarrilament del tren de la R4 de Rodalies de RENFE a Vacarisses i desitgem que els ferits es recuperin el més aviat possible.
- 2.- Exigim a l'empresa estatal ADIF que es portin a terme de manera urgent totes les actuacions necessàries per garantir la seguretat de tota la infraestructura i recuperar el servei de tren entre Manresa i Barcelona tan aviat com sigui possible.
- 3.- Reclamem a l'Estat espanyol, i en concret al Ministeri de Foment, que faci les inversions necessàries a la línia R4 per tal d'oferir un servei competitiu, eficient i segur que uneixi la capital de la comarca del Bages amb Barcelona en menys d'una hora.

4.- Demanem la constitució immediata d'una taula de treball al més alt nivell, integrada per responsables del Ministeri de Foment, de les empreses estatals ADIF i RENFE, del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, i dels representants dels Consells Comarcals i els municipis per on passa la línia R4, i que en el termini de 6 mesos, es presenti un pla de treball on es concretin i planifiquin les inversions incomplertes per part del govern espanyol i reconegudes ahir pel Ministre José Luis Ábalos al Senat.

5.- Donar trasllat d'aquest acord a totes les administracions esmentades en aquesta declaració i als municipis de la comarca”.

Sr. Antoni Masana Ubach (Alcalde de l'Ajuntament de Vacarisses). Bon dia a tots i totes, gràcies. En la línia del que deia el president, abans d'ahir el Consell d'Alcaldes del Bages va aprovar aquesta declaració en la qual, bàsicament, doncs això, és posa de manifest la manca d'inversió en la R4 i es reclama a l'empresa estatal ADIF que es porti a terme de manera urgent totes les actuacions necessàries per garantir la seguretat de tota la infraestructura i recuperar el servei de tren entre Manresa- Barcelona tan aviat com sigui possible. A hores d'ara hi ha una línia, o sigui una via que està alliberada, però l'altra línia, l'altra via, vaja, sembla ser que trigarán fins a quinze dies a poder restablir doncs la normalitat.

De mentre, com sabeu, s'estan utilitzant llançadores que funcionen fins al moment, doncs molt malament, perquè evidentment no es compleixen els horaris ni de broma, amb tot el que representa a la gent que utilitza aquesta via.

En aquesta mateixa declaració també, es reclama a l'estat, i en concret al Ministeri de Foment que faci les inversions necessàries en la línia R4 per tal d'oferir un servei competitiu, eficient i segur per millorar la connectivitat entre el Vallès i Barcelona. Aquesta línia va ser inaugurada al 1859, s'han fet molt poques inversions. Ara fa poc celebràvem el 120 anys de la construcció de l'estació de Vacarisses, una estació que fa tres anys ens van dir que seria remodelada amb una inversió de 6 milions d'euros en les dues estacions que hi ha a Vacarisses. Fa tres anys que ens ho van dir, suposo que al final s'acabarà fent, però això, es posa de manifest la deixadesa d'aquesta línia. A més, també m'agradaria, doncs això, remarcar que en aquest punt, punt negre jo diria, que son un tres kilòmetres, hi ha hagut diferents esllavissades. Al 2009 ni hi va haver una, al 2011 n'hi hi va haver un altre amb 11 ferits, al 2016 n'hi va haver un altre, i finalment, doncs aquesta, doncs que finalment hi ha hagut una persona que es va morir en aquest accident, en el qual ara també aprofito per traslladar el nostre condol, però hi ha hagut això, fins que no hi ha hagut una persona que s'ha mort, doncs diguéssim que no han posat el focus sobre aquesta línia. Si algú té la imatge que han sortit aquest dies per la televisió, és una trinxera de 3-4 kilòmetres, el mur que va caure sembla ser que tenia fins i tot més de cent anys. Vull dir, que hi ha una deixadesa, manifesta per part de ADIF, de RENFE i de tot plegat en el manteniment d'aquesta línia, repeteixo, una línia que utilitza moltíssima gent. Bé, suposo que heu tingut l'oportunitat de llegir aquesta declaració, de la qual demanaria doncs que s'aprovés.

President. Molt be, moltes gràcies. Si algú vol afegir alguna cosa més del que ja afegit l'alcalde Toni Massana. Si els hi sembla jo entenc que per assentiment també aprovaríem aquesta proposta sobre el greuges històrics en les connexions ferroviàries del Bages.

6. Torn obert de paraules.

President. No hi han més assumptes sobrevinguts. Torn obert de paraules. Doncs si no hi ha torn obert de paraules. Disculpeu, el Mateu, Mateu Sobregrau Alcalde de Gallifa ens vol dir alguna cosa.

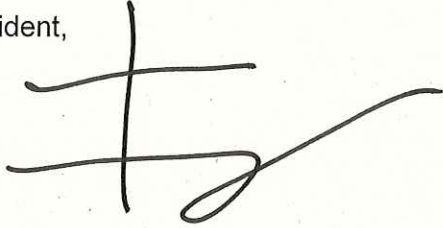
Sr. Mateu Comalrena de Sobregrau Esteve (Alcalde de l'Ajuntament de Gallifa). Volia comentar una cosa per que no he seguit el calendari que hauria de haver seguit, i sobretot pels que som inexperts en les relacions amb la premsa ens passen aquestes coses. El Ple de l'Ajuntament de Gallifa va començar l'expedient per plantejar-se la modificació d'adscripció comarcal i passar al Moianès. És curiós per que el Conseller, quan estava explicant com era el Vallès, estava explicant els mateixos problemes que nosaltres tenim, que és que hi ha una gran diversitat entre els diferents municipis i sobretot els municipis petits. És a dir, ell mateix explicava que hi havia municipis grans amb dinàmiques pròpies i municipis petits que les dinàmiques han de ser col·lectives i cada cop havíem anat percebent la dificultat d'encaixar en una comarca amb molta població i el Ple de l'Ajuntament va aprovar començar a treballar la possibilitat. Jo volia anunciar als altres companys alcaldes, el president ho sabia, la gerent ho sabia, i altres companys també ho sabien, ja d'abans. Però voldria deixar una cosa molt clara. No és perquè el Consell Comarcal del Vallès Occidental ho hagi fet malament. Ho ha fet tan bé com ho ha pogut fer-ho, el que passa que la creació de la Comarca del Moianès obre uns nous escenaris i la voluntat és explorar-los i veure quina viabilitat té. Això a mi em semblava que era correcte que la resta de companys i alcaldes ho sabessin per un alcalde de la seva pròpia comarca i no per la premsa. El que passa és que hi va haver-hi, es va filtrar la notícia, quan no havia de filtrar-se, i podria ser que alguns de vosaltres us arribés per vies indirectes. Volia explicar això. Evidentment, en funció de com evolucioni el projecte el Consell Comarcal s'hi haurà de pronunciar. Per lo tant, ja arribarà el moment.

President. Ja saps que no hi haurà pas cap problema per part del Consell Comarcal de moment i entenc que sobretot és important que feu una reflexió com a municipi de quin àmbit territorial és el que us interessa més poder pertanyi, si al Moianès. De fet els vostres infants van a escoles de Sant Feliu de Codines, que és Vallès Oriental. Històricament formeu part del Vallès Occidental, vull dir, hem sembla interessant que podeu fer aquesta reflexió i que per tant, en funció de les necessitats, de les perspectives dels horitzons de futur, doncs que vosaltres considereu evidentment, només faltaria, preneu les decisions que sobiranament heu de prendre.

Molt bé, doncs moltes gràcies. Agrair-vos a tots l'assistència avui al consell d'Alcaldes. Aixequem la sessió.

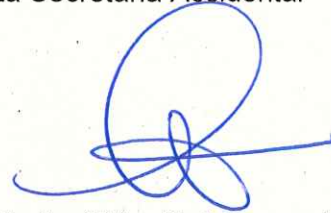
I sense més assumptes a tractar es clou l'acte i es dóna per acabada la sessió, a les 14:28 hores, aixecant-se aquesta ACTA que signa el President, amb mi, la Secretària Accidental, que la certifico.

El President,

Ignasi Giménez Renom

La Secretària Accidental

Meritxell Montfort Camprubí

